

Inhoud

1. De aanleiding

08 Mijn zegeningenboekje

2. Wie ben Ik

12 Wie ben Ik

14 Opzienbarensweeën

3. Gezegend met tevredenheid

18 Parabel van de Kraai

22 Het goede leven

24 Niet zo piepen

4. Gezegend met iets wat je niet wilt

28 Hoe God mij zou moeten zegenen

30 Gezegend door een mafkees

5. Zegen voor anderen

37 Sterallures

6. Alledaagse zegen

42 God in Frankrijk

46 Verwend

7. Zegen ontvangen

50 Een vrek op weg naar de eeuwigheid

55 Met open hart

56 De grootste zegen

8. Zegen-dingen?

61 Zegendingen?

63 Blikopener

9. Zegenlingen

66 Zegen

70 Omarm de stilte

10. Zegen uw vijanden

74 Gezegende man



11. Zegen uit het huis van Jacob

82 De zegen van Jacob

84 De zegen van Lea

86 De zegen van Jacob (2)

12. Tel je zegeningen

90 Hij overlaadt mij met zegeningen

94 Schatten oprapen

96 Avondzegeningen

13. Gezegend met humor

101 Gods stem verstaan op de fiets

106 Vreemde kostgangers

14. Onverwachte zegen

110 Bidden helpt

112 Franciscaanse zegen

15. Zegen als het moeilijk is

116 Een proces

122 Present



Mijn zegeningenboekje

Ik was één groot emotioneel wrak. Een paar dagen geleden had mijn man gezegd dat hij na achtentwintig jaar huwelijk niet meer met me verder wilde en zo gauw mogelijk op zoek zou gaan naar een andere vrouw. Mijn wereld stortte in, ik kon niet meer denken en ik was doodsbang. Doodsbang voor mezelf, voor het alleen zijn, voor de toekomst, voor mijn werk bij Bijbelshop Samma en voor wat mensen ervan zouden gaan zeggen. Overall bang voor en alsmaar in tranen. Ik was ook bang om mijn geloof kwijt te raken en verkeerde stappen te zetten in al die emoties die ik gewoon niet in de hand had. Ik was bang voor christenen, maar gelukkig niet bang voor Christus.

Tegelijkertijd was het voor mij de mooiste tijd van het jaar. Ik mocht naar Nashville Tennessee, naar de Gospel Music Week. Mijn grote passie, de muziek! Een groter contrast was er niet. Het meest vreselijke en tegelijkertijd het allermooiste wat ik kon meemaken. Dat allesoverheersende verdriet, dat kon niet anders dan een regelrechte ramp worden, want juist die muziek zou alle emoties naar boven laten komen. Aan de andere kant, als ik ze zou proberen te onderdrukken, dan zou ik waarschijnlijk al het moois van die week vergeten. Zo stond ik op Schiphol me vertwijfeld af te vragen wat ik moest – de tranen in mijn ogen. Tot mijn oog viel op een klein paars fluwelen notitieboekje. Klein genoeg voor in mijn tas en dik genoeg om veel in kwijt te kunnen. En ineens wist ik het! Dit werd mijn zegeningenboekje! Midden in al dat verdriet wilde ik al die geweldige dingen die ik mee zou gaan maken niet vergeten. Ik zou ze gaan opschrijven.

Het is inmiddels jaren geleden. Ik besef meer dan ooit dat dit gekke, kleine

paarse fluwelen boekje een van de dingen van de Lieve Heer is geweest om mijn hart te bewaren voor bitterheid, mijn leven te bewaren voor instorten en mijn liefde voor Hem zo verschrikkelijk veel groter te maken. Ik wist altijd al dat Hij van me hield, daar heb ik van kinds af aan nooit aan getwijfeld. In deze periode heb ik vooral ontdekt dat Hij zo lief voor me is geweest! Ik hoop dat dit boek net zo veel zegen voor jou mag betekenen als dat kleine boekje destijds voor mij.

Irene Klein Haneveld



Dit boek kan voor jou ook de aanleiding zijn om je zegeningen op te schrijven. Dit boek is niet bedoeld om netjes in de kast te verdwijnen, maar om ook zelf in te schrijven, te tekenen, te krassen, te kleuren. Maak er vooral je eigen boek van.

WAT ZOU VOOR JOU OP DIT MOMENT DE AANLEIDING ZIJN OM JE ZEGENINGEN OP TE SCHRIJVEN?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



HEER, u kent mij, u doorgrondt mij,
u weet het als ik zit of sta,
u doorziet van verre mijn gedachten.
Ga ik op weg of rust ik uit, u merkt het op,
met al mijn wegen bent u vertrouwd.
Geen woord ligt op mijn tong,
of u, HEER, kent het ten volle.
U omsluit mij, van achter en van voren,
u legt uw hand op mij.
Wonderlijk zoals u mij kent,
het gaat mijn begrip te boven.

Psalm 139:1-6

Wie ben Ik

Het idee dat God alles van me weet, vond ik lange tijd best wel eng. Dan kende Hij tenslotte ook al mijn slechte eigenschappen. Tegenwoordig vind ik het alleen maar een grote zegen. Want soms weet ik zelf niet eens wie ik ben. Niet dat ik een identiteitscrisis heb of zo, maar mijn leven kent zo veel kanten. Een eenvoudige voorstelronde zou iets zijn van: Ik ben Irene Klein Haneveld. Ik ben de zevende uit een gezin van acht kinderen. Ben niet meer getrouwd en heb twee zonen en twee kleinkinderen.

Je zou iets van me weten, maar nog lang niet alles. Ik zou je ook kunnen vertellen dat ik al meer dan veertig jaar werk bij Bijbelshop Samma in Gouda en dat ik die vooral zie als een zendingspost in deze stad. Dat ik daarom ook heel actief betrokken ben bij de Goudse binnenstad en alles wat daar gebeurt. Dat ik aan de ene kant traditioneel gelovig ben – maar zeg niet ‘het hoort zo’, want dan komt alles bij mij in opstand. Ik ben trouw en actief in de kerk, maar worstel er ook mee, zeker waar het om de plek van de vrouw gaat. Maar dan weet je nog maar heel weinig van me.

Mijn ‘elevator pitch’ zou ik beginnen met: ‘Ik hou van God, van Gouda, van mensen en muziek.’ Maar nog zou je me niet kennen.

Ik zou je een paar steekwoorden mee kunnen geven zoals anderen over me zouden praten, zoals bijvoorbeeld: Kleurrijk, creatief, betrokken, trouw, organisatietalent, spreekster, schrijfster, enthousiast, houdt van bloemen, van schapen en van de hond Mevrouwkleinhaneveld, gepassioneerd, doorzetter, verbinder.

Dit zijn natuurlijk de mensen die me aardig vinden. Als ze meer moeite met

me hebben zullen ze dingen zeggen als: Eigenwijs, dominant, koppig, wil altijd in het middelpunt staan, zich overal mee bemoeien, en altijd gelijk hebben. Enzovoort, enzovoort.

En dan is er een veel kleinere kring mensen om me heen die me beter kennen en die zullen zeggen dat ik heel kwetsbaar ben, ontzettend gevoelig, emotioneel, de hele wereld wil helpen en te weinig aan mezelf denk en diep vanbinnen heel eenzaam ben.

En weet je wat het is? Ze hebben allemaal gelijk. Het is allemaal waar. Soms lopen al die eigenschappen, daden en gevoelens zo door elkaar dat ik zelf niet zo goed weet wie ik ben of wie ik op dat moment ben. Dan is het een zegen als er mensen naar je luisteren en je hart zien. Zoals bijvoorbeeld mijn zoon Rik deed. Ogenschijnlijk hoorde hij me niet echt. Maar toen kreeg ik voor Moederdag het gedicht 'Opzienbarensweeën'.

Zo ervaar ik het met God ook. Soms denk ik dat Hij me niet echt ziet en me hoort. Maar dan lees ik weer die prachtige Psalm 139 en weet ik het weer zeker: 'Hij doorgrondt en kent mij ...' Hij kent me beter dan ik mezelf ken. Wat een zegen!

Opzienbarensweeën

De Droominee

tussen monden en monsters
tussen wonden en wonderen
tussen zonden en bijzonderen
met kleurpotlood in haar schoenen
het is te dichtbij voor ver zoenen
maar ze zet door, wandelend in licht
met een regenboog als aureool
om haar gezicht
er is geen uitzendbureau
voor ongebaande paden
dus plant ze dahlia's op
onontgonnen aarde
ze neuriet in kleurtonen
en overwoekert grijswaarde
ze is het doorzettingsvermogen
van genade
een lichtend stadsgezicht
met opzienbaringen
ze danst net naast de korenmaat
op het glazen plafond
de uitgeademde kleuren
staan hun niet aan
omdat ze het glazen
plafond beslaan

zichtbaar maken dat er
weinig te luchten valt

zonder doorbraak
weinig te vluchten valt
voel je vrij om in de
deuropening te dansen
maar kom niet binnen,
neem geen ruimte in
hoe krijg je alle hokjes en vakjes
omgebogen naar regenbogen
neuzen de andere kant
en ogen weer open
hoe houd je de waakvlam
brandend in een omheinde plek
vol passiedovers
vang je blikken of klappen
met een nieuw kledingstuk
je oude oplappen?
ze vangt alle blikken
op in haar netvlies
waarom kijkt iemand op
als door ijsskoude opmerkingen

*bijna een ambitie bevest
hoe staat ze erin
of ligt ze eruit
hoeveel ruimte is er nog
op een volle huid
ze draaien eromheen
welke kant is vooruit
geen plastic smiles
aan tafel met Pasen
maar bont servies
en kleurige vazen
breken dag van hoop aan
en breken de sleur
waarlijk opgestaan en
daarmee aan de slag gegaan
met vaardigheid en veelkleurigheid
bij tegenwind duw terug powermeid
de zon komt weer
van voren schijnen
en de schaduwen verdwijnen
laat de passiedovers
maar in ongeloof achter
sta op de bres als een*

*vooruitziende wachter
hang de stad vol met je kleurmerk
de sporen ruiken
na van christusgeur
wat is een blijde boodschap
zonder glimlach
wat is het evangelie
met een grijs gezicht? niets
een ieder heeft iets
en zij brengt bonte tinten
de kleurige hoge latten
van haar droom
een levende steen in de rivier
die de stroom
vanuit de tempel versnelt
en laat bruisen
die feministische echo's
uit Jacobs huizen
wees standvastig,
op onwankelbaar spoor
volledig overvloedig
want more is more
opzienbarensweeën*